

ŽUPNE OBAVIJESTI

PON. Bl. A. Stepinac – 7.30 + Kosec Ćiril god. Milka i Kosec Marija

UTORAK - Gospa Lurdska – 7.30 + Hrman Josip god. i Milka

SRIJEDA – 7.30 + Novosel Josip god.

ČETVRTAK – 7.30 + Mišak Ivica i ob. Kosec i Mišak

PETAK - sv. Valentin – 7.30 + Majcen Gabrijel i Hojsak Danijel

SUBOTA – 17.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA – 6. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Mišak Josip i Rozalija

11.00 + Mesarić Stanislav god. i Rok

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 10.00;

dječji zbor - nedjelja u 10.00;

zajednica mladih - nedjelja u 17.00.

Župni vjeronauk: petak 14.30 - prvopričesnici; 15.30 - 8.a, 16.15 - 8.b.

Župna statistika za siječanj 2014.

Kršteni: Lena Skupnjak (Denis i Maja r. Rogina), Tia Čep (Danijel i Martina r. Mujanović), Simona Dubovečak (Andrija i Kristina r. Vugrinec).

Umrl: Josip Sačić (r. 1943.), Božidar Kveštek (r. 1956.), Petar Magić (r. 1939.).

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

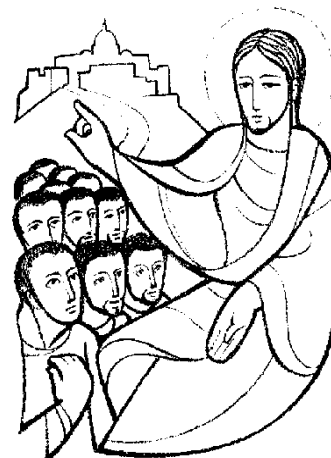
ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 11 (272)

9. veljače 2014.

5. NEDJELJA KROZ GODINU

Knjiga proroka Izaije

Iz 58, 7-10

Ovo govori Gospodin:

»Podijeli kruh svoj s gladnima,
uvedi pod krov svoj beskućnike,
odjeni onog koga vidiš gola
i ne krij se od onog tko je tvoje krvi.
Tad će sinut poput zore tvoja svjetlost
i zdravlje će tvoje brzo procvasti.

Pred tobom će ići tvoja pravda,
a slava Gospodnja bit će ti zalaznicom.
Vikneš li, Gospodin će ti odgovorit,
kad zavapiš, reći će: 'Evo me!'
Ukloniš li iz svoje sredine jaram,
ispružen prst i besjedu bezbožnu,
dadeš li kruha gladnome,
nasitiš li potlačenog,
tvoja će svjetlost zasjati u tmini
i tama će tvoja kao podne postati.«

Pričesna pjesma

Neka hvale Gospodina
za dobrotu njegovu,
za čudesa njagova
sinovima ljudskim!
Jer gladnu dušu
on nasiti,
dušu izgladnjelu
on napuni dobrima.

SRETAN ČOVJEK VIDI DALJE OD OBZORA

Neki čovjek putovao k velikoj kući. K posljednjoj postaji svih ljudi. Promatrao je... i promatrao. Uz put je bilo mnogo toga: ptice pjevice i veselo cvijeće. Pjevao je i smijao se s njima. Zaustavljao se kraj zaplakane djece, plakao s njima i otirao im suze. Sve je skupljao u svom srcu. A ruke je držao slobodne, da bi njima mogao mahati, milovati ili svirati frulu.

- Nije li ovaj siromašak? – govorili su ljudi.

- Nisam li bogat? – mislio je on sam.

Tako on dođe na velika vrata posljednje postaje svih ljudi. Bog sam mu otvori.

- Tebe sam već više puta vidio – reče čovjek. – U pticama, cvijeću, u nasmijsanim ljudima. Nisam li te vidio da plačeš u suznim očima djece? Bog samo reče: – Uđi!

U velikoj je kući pjevao zbor:

- SRETAN ČOVJEK VIDI DALJE OD OBZORA! 🎵

Drugi čovjek putovao k velikoj kući. K posljednjoj postaji svih ljudi. Nosio je teške kovčege. Sve što je na putu otkrio, htio je imati i zadržati... Ruke su mu bile preslabe da to sve prihvate.

- Biti bogat znači biti sretan! – naučio je. Svakog dana brojio je svoje kovčege da vidi nije li uz put što izgubio. Uvijek je brižno pazio da se ne spotakne o kamenje ili da se ne sklizne po travi. Tako su mu oči bile potpuno zaposlene.

Tako dođe on na velika vrata posljednje postaje svih ljudi. Bog mu sam otvori.

- Zašto mi ne pomogneš? – reče čovjek.

- Ne mogu sam sa svom ovom prtljagom na vrata!

Nije prepoznao Boga. Mislio je da je vratar. Dade mu napojnicu i pomisli u sebi:

- Što ću ja ovdje, zapravo?

- Da, što hoćeš ti ovdje, zapravo? – reče Bog. – Mi se uopće ne poznajemo.

U velikoj kući pjevao je zbor:

- SRETAN ČOVJEK VIDI DALJE OD OBZORA!

Ovaj čovjek nije shvatio pjesmu.

Ne shvaća je ni danas.

VAŽNI SU LJUDI, A NE STVARI

Neka se mlada žena vraćala autom s posla. Vozila je pažljivo, jer je auto bio nov novcat, dan ranije kupljen pretežno muževljevom ušteđevinom. On se je dugo mnogočega odricao da bi si mogao takvo što priuštiti. Na jednom osobito prometnom križanju ona je bila pomalo neodlučna i najzad je udarila svojim blatobranom u branik jednog drugog automobila.

Nesretnica je udarila u plač. Kako će to reći mužu? Vozač drugog automobila bio je ljubazan, ali je zahtjevao da razmijene podatke. Žena je tražila dokumente u velikoj žutoj omotnici.

Pronašla je komad papira. Čvrstim muškim rukopisom na njemu je pisalo: "U slučaju prometne nesreće.. sjeti se, dušo, ja volim tebe, a ne auto!"

Toga se trebamo sjetiti svi i uvijek. Važni su ljudi, a ne stvari. Koliko toga poduzimamo da sačuvamo stvari, strojeve, kuće, poduzeća, materijalne pothvate! Kad bismo toliko vremena i pažnje posvetili ljudima, svijet bi drukčije izgledao.

Morali bismo pronaći vremena da slušamo jedni druge, da se gledamo u oči, da zajedno plačemo, da se hrabrimo, da se smijemo, šetamo.

Ljubite svoje stare roditelje

Ja Vas lijepo molim, ljubite svoje stare roditelje!

Drhtave ruke i sijede kose očeva i pognutih dobrih majki.

Bore na licima, vene na rukama, izbljedjele umorne oči.

Ja Vas lijepo molim, ljubite svoje stare roditelje!

Pomilujte sijede glave, poljubite ostarjele i izranjene ruke.

Zagrlite svoje stare roditelje. Mučili su se i oni s vama.

Od srca im ljubav pružite, a u starosti im oslonac budite.

Ja Vas lijepo molim, ljubite svoje stare roditelje!

Ne odvajajte ih u male sobice, niti ih šaljte u staračke domove.

Poslušajte im vapaje, olakšajte im živote.

Imajte za njih lijepe riječi i osmijeh na licima u susretu s njima.

Zato Vas lijepo molim, ljubite svoje stare roditelje!

Radili su oni puno da vaš život bude bolji. Oni su vas s radošću prihvatili kad vas je Bog njima poslao. Zato vas molim, poštujujte svoje stare roditelje! Kad ih Bog jednom pozove na vječni počinak, ostat će iza njih prazno mjesto. A to prazno mjesto ti ćeš popuniti jer ćeš dotle i ti ostarjeti. A sve što ste vi činili svojim roditeljima, to će vam vaša djeca uzvratiti. Zato vas opominjem i unaprijed molim:

Volite i poštujujte svoje stare roditelje!

bl. Ivan Pavao II.